

Vlaams
Parlement

stuk **1554** (2011-2012) – Nr. 2
ingediend op 10 mei 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

betreffende de preventie en bestrijding
van doping in de sport

Amendementen

AMENDEMENT Nr. 1**voorgesteld door mevrouw Ulla Werbrouck**

Artikel 15

In §2, op de tweede en derde regel, de zinsnede “via de effecten ervan op het lichaam door middel van het opstellen van het biologisch paspoort van de sporter” schrappen.

VERANTWOORDING

Er bestaan talrijke wetenschappelijke artikels en opiniestukken die ernstige kritiek uiten op het gebruik van het biologisch paspoort. Het World Anti-Doping Agency (WADA) gaat met het gebruik van het biologisch paspoort in feite nog een stap verder dan het ‘strict liability’-principe, want men veroordeelt sporters die verdacht worden van dopinggebruik, ook al wordt er geen bewijs geleverd van het effectieve gebruik van een verboden substantie. De invoering van het biologisch paspoort kadert in een dergelijke verregaande schending van het vermoeden van onschuld, waarbij sporters worden geschorst omdat zij ‘abnormale’ bloedwaarden vertonen. De indiener kant zich tegen het gebruik van dit paspoort, omdat het zowel een juridische als wetenschappelijke aberratie is, gesteund op kansberekening. De indiener vindt dan ook dat het gebruik van een dergelijke methodiek in verregaande mate met de carrière van de topsporter speelt.

AMENDEMENT Nr. 2**voorgesteld door mevrouw Ulla Werbrouck en de heren Peter Gysbrechts en Bart Caron**

Artikel 21

Aan §2, tweede lid, eerste zin, een zinsnede toevoegen, die luidt als volgt:

“, na eerst de betrokken elitesporter in zijn verweer te hebben gehoord.”.

VERANTWOORDING

Een sporter die in een andere categorie ondergebracht wordt omdat hij zijn verplichtingen niet voldoende nauwgezet is nagekomen, ondergaat eigenlijk een sanctie. Deze sanctie betreft in feite een administratieve sanctie omdat de verplaatsing naar een andere categorie incorporeert dat de sporter moet voldoen aan strengere eisen aangaande zijn verblijfsgegevens. Alvorens een sanctie kan worden toegepast, vereist het recht van verdediging dat de betrokken sporter in zijn verweer wordt gehoord.

Naast het feit dat er door de Vlaamse Regering duidelijke voorwaarden bepaald moeten worden in welke gevallen de elitesporter van categorie B naar categorie A verplaatst wordt, dient de sporter ook gehoord te worden. Het moet hierbij gaan om een verweerprocedure. Om dit hoorrecht mee te nemen in de procedure die de Vlaamse Regering achteraf nog concreet dient uit te werken via ministerieel besluit, wil dit amendement dit hoorrecht decretaal vastleggen voor de elitesporters uit categorie B. In die zin wordt de zinsnede “na eerst de betrokken elitesporter in zijn verweer te hebben gehoord” toegevoegd aan het artikel 21, §2.

AMENDEMENT Nr. 3**voorgesteld door mevrouw Ulla Werbrouck en de heren Peter Gysbrechts en Bart Caron**

Artikel 21

Aan §3, tweede lid, een zinsnede toevoegen, die luidt als volgt:*„, na eerst de betrokken elitesporter in zijn verweer te hebben gehoord.”.***VERANTWOORDING**

Een teamsporter die in een andere categorie ondergebracht wordt omdat de ploegverantwoordelijke de verplichtingen inzake de verblijfsgegevens niet voldoende nauwgezet is nagekomen, ondergaat eigenlijk een sanctie. Deze sanctie betreft in feite een administratieve sanctie omdat de verplaatsing naar een andere categorie incorporeert dat een of meer sporters moeten voldoen aan strengere eisen aangaande de verblijfsgegevens. Alvorens een sanctie kan worden toegepast, vereist het recht van verdediging dat de betrokken sporters in hun verweer worden gehoord.

Naast het feit dat er door de Vlaamse Regering duidelijke voorwaarden bepaald moeten worden in welke gevallen de teamsporters van categorie C naar categorie A of categorie B verplaatst worden, dienen de betrokken sporters ook gehoord te worden. Het moet hierbij gaan om een verweerprocedure. Om dit hoorrecht mee te nemen in de procedure die de Vlaamse Regering achteraf nog concreet dient uit te werken via ministerieel besluit, wil dit amendement dit hoorrecht decretaal vastleggen voor de teamsporters uit categorie C. In die zin wordt de zinsnede “na eerst de betrokken elitesporter in zijn verweer te hebben gehoord” toegevoegd aan het artikel 21, §3.

AMENDEMENT Nr. 4**voorgesteld door mevrouw Ulla Werbrouck en de heren Peter Gysbrechts en Bart Caron**

Artikel 23

Aan het tweede lid, eerste zin, een zinsnede toevoegen, die luidt als volgt:*„, na eerst de betrokken elitesporter in zijn verweer te hebben gehoord.”.***VERANTWOORDING**

Een sporter die geclassificeerd wordt als elitesporter heeft nu de kans om die classificatie, en dus ook de onderworpenheid aan de whereabouts, te betwisten. Dit kan in de schoot van de Disciplinaire Commissie voor medisch verantwoord sporten die door de Vlaamse Gemeenschap werd opgericht.

In het voorliggend ontwerp van decreet wordt er in artikel 23, tweede lid, evenwel bepaald dat de sporter zijn onderworpenheid aan de verblijfsgegevens kan betwisten door een verzoek tot heroverweging in te dienen bij de Nationale Anti-Doping Organisatie (NADO). De NADO zal dan in overleg met de bevoegde sportvereniging binnen de veertien kalenderdagen een beslissing over dit verzoek nemen.

Hoewel de sporter aldus zijn classificatie, en dus onderworpenheid aan de whereabouts, kan betwisten, staat er in het decreet geen enkele garantie dat de betrokken sporters bij het nemen van de heroverwegingsbeslissing gehoord worden door de NADO. In die zin wordt de zinsnede “na eerst de betrokken elitesporter in zijn verweer te hebben gehoord” toegevoegd aan het artikel 23.

AMENDEMENT Nr. 5**voorgesteld door mevrouw Ulla Werbrouck en de heren Peter Gysbrechts en Bart Caron****Artikel 24****Aan §1, tweede lid, volgende zinnen toevoegen:**

“De sportverenigingen zullen inzake de disciplinaire bestraffing in een dubbele aanleg voorzien in Vlaanderen. Zij richten hiertoe disciplinaire organen op zetelend in eerste aanleg, en in raad van beroep.”.

VERANTWOORDING

Deze zinnen worden aan het tweede lid van artikel 24, §1, toegevoegd omdat de indieners het maar normaal vinden dat men in Vlaanderen zowel een eerste aanleg als een beroepsmogelijkheid in eigen taal heeft. Anderzijds is er de veelvuldige juridische kritiek op de werking van het Tribunal Arbitral du Sport (TAS). De indieners zien geen enkele juridische reden om geen beroepsmogelijkheid in Vlaanderen te organiseren. Er moet wel altijd een derde aanleg mogelijk zijn bij het TAS, maar juridisch vormt dit geen probleem.

Het is dan ook volgens de indieners een bewuste beleidskeuze om geen tweede aanleg in eigen land te voorzien, waarbij de regering wil vermijden dat de Raad van State de beslissingen van de sportverenigingen (het Vlaams Doping Tribunaal) nog zou kunnen vernietigen. De minister heeft op basis van deze overweging besloten om in geen beroepsmogelijkheid in Vlaanderen te voorzien.

Een beroepsmogelijkheid kan decretaal eenvoudig opgelegd worden aan de sportverenigingen, zonder een hele lijst met andere erkenningsvoorwaarden toe te voegen zoals die terug te vinden zijn in artikel 35, §1, van het decreet van 13 juli 2007.

AMENDEMENT Nr. 6**voorgesteld door mevrouw Ulla Werbrouck en de heren Peter Gysbrechts en Bart Caron****Artikel 24****In §1, na het tweede lid een nieuw lid invoegen, dat luidt als volgt:**

“De disciplinaire procedures van de sportverenigingen zullen in geen geval afbreuk doen aan het recht van de sporter om het geschil voor te leggen aan een Belgische rechterlijke instantie.”.

VERANTWOORDING

Na het tweede lid wordt een derde lid aan artikel 24, §1, toegevoegd naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad van State (*Parl. St. Vl. Parl. 2011-12, nr. 1554/1, p. 119*).

Ondanks de nadelen die verbonden zijn aan de beroepsprocedure bij het TAS, dient aanvaard te worden dat een sporter in beroep moet gaan bij het TAS. Maar hierna moet in feite nog steeds een beroep open blijven bij de gewone rechtbanken. Dit kan juridisch gezien niet geweigerd worden, en de minister zegt in zijn toelichting ook niet dat men dit weigert. Echter is het in de praktijk zo dat er na het TAS enkel nog naar de Zwitserse rechter gestapt kan worden.

Volgens de indieners is het maar normaal dat een Vlaamse sporter zich na de interne tuchtrechterlijke procedure tot de Belgische rechter kan wenden, en niet verplicht wordt om naar de Zwitserse rechter te stappen. Indien dit principe zou worden aanvaard, dan is er in feite geen enkel probleem meer met het TAS. Na deze procedure legt de betrokken sporter zijn zaak gewoon voor aan de Belgische rechter die dan zal kijken of de

rechten van verdediging zijn gerespecteerd. Dit vertrouwen hebben de indieners minder in de Zwitserse rechter en de Vlaamse sporters hoeven dit vertrouwen ook niet te hebben.

AMENDEMENT Nr. 7

voorgesteld door mevrouw Ulla Werbrouck en de heren Peter Gysbrechts en Bart Caron

Artikel 24

In §1, derde lid, de zinsnede “na het moment van de vaststelling van de dopingpraktijk” vervangen door de zinsnede “na het moment waarop de dopinginbreuk gepleegd wordt”.

VERANTWOORDING

In het derde lid van artikel 24, §1, van het voorliggend ontwerp van decreet wordt de zinsnede “na het moment van de vaststelling van de dopingpraktijk” vervangen door “na het moment waarop de dopinginbreuk gepleegd wordt”. Hiermee wordt in feite teruggekeerd naar de situatie zoals ze op dit ogenblik is. Zoals er in het voorliggend ontwerp van decreet staat, is een dopingovertreding de facto niet-verjaarbaar. Volgens het recht zijn, behalve misdaden tegen de menselijkheid, alle misdrijven verjaarbaar.

